

Den næste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov for Grønland om restaurationsafgift af øl.
 (Lovforslag nr. L 115. Fremsat 23/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Dette forslag skal delvis ses sammen med det forslag, vi i øjeblikket behandler i Grønlandsudvalget om indførelse af en landsskat på op til 15 pct., men som ganske vist nu må påregnes ikke at træde i kraft før i 1978.

Men indtægterne fra denne landsskat sammen med indtægterne fra det, man påregner ifølge dette lovforslag, nemlig en restaurationsafgift på 1 kr. pr. flaske øl, skulle bruges til at dække det underskud, man har budgetteret med i landskassen.

Jeg må gå ud fra, at man i Grønland har gennemgået udgiftssiden meget nøje for at finde besparelser, og skal underskuddet dækkes, finder jeg ikke den foreslåede form uacceptabel. Jeg gør det heller ikke af en anden grund. Når det viser sig, at importen af øl faldt fra 30 mill. flasker eller dåser i 1974 til 28,2 mill. i 1975, mener jeg, at årsagen hertil er eller kan være de forhøjede spiritusafgifter, vi gennemførte i 1974. Kan forslaget også have en virkning i den retning, er det kun glædeligt.

Vi kan også her tilsiige ministeren en velvilig behandling.

Brøndsted (V):

Når man læser forslaget og bemærkningerne, har man jo indtryk af, at vi her står over for en afgiftslov mere end noget andet. Man mangler nogle penge, og så finder man et sted, hvor man kan tage dem, og så kender vi jo en af de traditionelle veje: vi lægger 1 kr. på øllet. Det er også det, der sker her, og man må så egentlig spørge sig selv, om det er helt rigtigt, at man udelukkende på baggrund af økonomiske vurderinger, som selvfølgelig skal tages med, man skal jo finde ud af, hvor pengene skal hentes, tager fat på et område som spiritus, hvor man ved, at afgiften ikke er præventiv, den vil ikke være med til at nedsætte forbruget, men vil bare ganske simpelt bevirke, at de, der er afhængige af et spiritusforbrug, vil komme til at betale det mere, og deres nød vil for så vidt blive det større. Det er ikke noget socialt forslag et sted, hvor man ved, at spiritusafhængigheden er så stor, som det just under

behandlingen af de foregående forslag er blevet beklaget fra alle ordføreres side. Man skaber ikke en bedre alkoholkultur ved at gøre priserne på alkohol højere.

Men vi må her se på, at man altså fra ansvarligt hold i Grønland mener, at det er en vej, der kan gås for at få de penge. Nu vel, lad os se på det.

Jeg har et par ting, som jeg i hvert fald gerne under udvalgsarbejdet vil have nærmere belyst. Jeg er ikke helt klar over, om det her ikke betyder, at KGH på dette område får en monopolstilling som værende det egentlige depot for al øludlevering, og om vi ikke her kommer lidt tilbage til de gamle forhold, at vi giver KGH en meget central stilling. Jeg kan ikke se, om det er nødvendigt, at det er KGH, der har denne centrale placering som eneste forsyner af pilsnerøl og luksusøl. Men det er da noget af det, vi kan bore i.

Det andet, som jeg også meget gerne vil have ministeren vil gøre rede for under udvalgsarbejdet, er de tre bemyndigelser, vi har.

Vi har i § 2, stk. 3, reglerne for selve opkrævningen. Det er meget vigtigt, måske fordi det er særlig besværligt i et samfund som det grønlandske, også at få at vide, hvordan denne opkrævning kan foregå, for det er meget væsentligt, at man er sikker på, at der opkræves alle steder, for ellers kan der jo ske nogle vældige misbrug af en sådan ekstra krone. § 5, stk. 1, handler om kontrollen, og det er da vigtigt at få at vide, hvem der foretager denne kontrollerende indsats, og i stk. 4 står, hvordan den kan udføres. Det kan da være beroligende, at ministeren tilkendegiver, at det alt sammen kan ske, uden at det koster noget, men det er den ene side af sagen. Hvordan det skal foregå, vil vi da gerne have lidt at vide om under udvalgsarbejdet.

Men vi vil da være positive og se på, hvordan det kan gøres bedst muligt.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig forslaget om, at der indføres en lov for Grønland om restaurationsafgift på øl. Jeg forstår faktisk ikke, hvorfor man ikke, når Grønlands landsråd har de store økonomiske problemer, som det har, har foreslået en generel forhøjelse af øl- og spiritusafgifterne. Det er forkert, hvis nogen tror, at spiritusmisbruget først og fremmest sker på restaurationsstederne. Tværtimod er det min opfattelse, at misbruget først og frem-